

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE

Numer 14 (331)

Mierzeszyn, 28 kwietnia 2019 r.

ISSN 2082-0089

Rok 10

Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.

**WIELKI POŻAR KATEDRY NOTRE - DAME W PARYŻU
15 i 16 kwietnia 2019 roku**

KATEDRA NOTRE-DAME W PARYŻU

Ocalona z pożaru katedra Notre-Dame w Paryżu to arcydzieło sztuki gotyckiej. Powstała przez ponad 180 lat - od 1163 do 1345 roku. Jest główną atrakcją turystyczną stolicy Francji, odwiedzana rocznie przez 13 mln turystów, przeciętnie około 30 tysięcy dziennie, a w dniach wielkich świąt nawet 50 tysięcy.

Świątynia nosi wezwanie Notre-Dame - Naszej Pani, jak w języku francuskim nazywa się Maryję, Matkę Bożą. Jest bazyliką mniejszą i katedrą arcybiskupów Paryża. Wielu z nich spoczywa w krypcie prezbiterium, w sarkofagach wokół prezbiterium lub w bocznych kaplicach. Ostatnim spośród nich, tam pochowanym, był kard. Jean-Marie Lustiger, którego pogrzeb odbył się w 2007 roku.

Świątynia ta była miejscem wielu ważnych wydarzeń historycznych. To właśnie w katedrze Notre-Dame w 1302 roku król Filip Piękny otworzył pierwsze Stany Generalne (zgromadzenie szlachty, duchowieństwa i „stanu trzeciego” - mieszczaństwa i chłopów, będącego doradczym organem władcy). To tu w 1804 roku w obecności papieża Piusa VII, koronował się cesarz Napoleon I Bonaparte. To tu w 1944 roku odśpiewano uroczyste „Te Deum” po wyzwoleniu Francji z niemieckiej okupacji. To tu w XIX i XX wieku odprawiano Msze pogrzebowe kilku prezydentów Francji.

W 1980 i 1997 roku katedra gościła papieża Jana Pawła II, a w 2008 roku Benedykta XVI. Jednak pierwszym biskupem Rzymu z nią związanym był Aleksander III, który w 1163 roku położył kamień węgielny pod jej budowę. Istniejąca od II wieku diecezja paryska podlegała metropolii (prowincji kościelnej) Sens aż do 1622 roku, kiedy papież Grzegorz XV podniósł ją do rangi archidiecezji - siedziby metropolii.

Katedra miała w swych dziejach także ciemne karty. Podczas wielkiej rewolucji francuskiej planowano jej zburzenie, lecz obawiano się, że ucierpią przy tym okoliczne domy, dlatego wyburzenia zaniechano. Została natomiast sprofanowana, gdy w 1793 roku zamieniono ją w Świątynię Rozumu, w której praktykowano zadekretowany przez Konwent Narodowy kult Istoty Najwyższej (w rozumieniu deistycznym), który jednak szybko zanikł. Nabożeństwa katolickie przywrócono tam w 1802 roku. Z kolei w 1944 roku arcybiskup Paryża kard. Emmanuel Suhard uroczystie witał w swej katedrze szefa kolaborującego z Niemcami rządu Vichy, marszałka Philippe'a Pétaina i brał udział w odbywającym się tam państwowym pogrzebie szefa propagandy tego rządu Philippe'a Henriota.

Zbudowana na planie krzyża łacińskiego katedra nie jest największą we Francji. Zajmuje 5500 metrów kwadratowych (np. katedra w Amiens ma 7700 metrów kwadratowych). Jest za to jednym z nadłuższych kościołów na świecie - mierzy aż 127 metrów (samo prezbiterium ma 38 metrów), przy 48 metrach szerokości i 43 metrach wysokości. Wieże wznoszą się na 69 metrów, a do czasu pożaru z 15 kwietnia 2019 roku katedralna iglica miała 96 metrów. Budowla wspiera się na 75 kolumnach i filarach, ma też 113 okien. Dwie ogromne rozety (północna i południowa) mają ponad 13 metrów średnicy każda, zaś rozeta zachodnia (na frontonie świątyni) prawie 10 metrów.

We wnętrzu świątyni i na jej zewnętrznych ścianach znajduje się olbrzymia liczba dzieł sztuki średniowiecznej. Do najbardziej znanych należą rzeźby dekorujące portale, szczególnie cały zachodni portal Sądu Ostatecznego,

galeria 28 królów żydowskich z czasów sprzed narodzin Chrystusa, okalający prezbiterium cykl gotyckich rzeźb, przedstawiających sceny z Ewangelii, jak również maskarony i chimery dekorujące zewnętrzną część budowli. We wnętrzu jest m.in. seria 76 obrazów z XVII-XVIII w. o wymiarach 3,5 na 2,5 metra, ofiarowanych przez Bractwo Złotników, a także przepiękna XVIII-wieczna „Pietà”, autorstwa Nicolasa Coustou, w ołtarzu głównym, upamiętniająca ślub króla Ludwika XIII, który obiecał poświęcić swe królestwo Maryi, jeśli wyprosi mu u Boga narodziny następcy tronu.

W katedrze przechowywane są relikwie Męki Pańskiej: korona cierniowa Jezusa Chrystusa, maleńki fragment krzyża i jeden z gwoździ, którymi był On do niego przybity. Koronę i relikwie drzewa krzyża przywiózł do Francji w 1238 roku król Ludwik IX, zaś gwoździe otrzymał Karol Wielki od patriarchy Jerozolimy w 799 roku. Relikwie te są wystawiane w katedrze do adoracji w każdy pierwszy piątek miesiąca, a także we wszystkie piątki Wielkiego Postu i w Wielki Piątek.

Dnia 2 grudnia 2018 roku w jednej z bocznych kaplic katedry umieszczono obraz Matki Boskiej Częstochowskiej i relikwie św. Jana Pawła II, którego pomnik stoi obok świątyni od 2014 roku. Jego imię od 2006 roku nosi także plac przed katedrą, na którym znajduje się zerowy punkt czternastu dróg krajowych Francji.

eKAI-d.A.

Ks. Andrzej Sowiński ze swoimi Rodzicami przy katedrze Notre - Dame w Paryżu, 7 września 2007 roku

Wywiad dziennika *Le Figaro* z Ks. Arcybiskupem Ericem de Moulins-Beaufort, przewodniczącym Konferencji Episkopatu Francji i byłym biskupem pomocniczym archidiecezji paryskiej (obecnie metropolitą Reims)

ODBUDOWA KATEDRY NOTRE DAME METAFORĄ ZMARTWYCHWSTANIA

Le Figaro: Jest Ksiądz Arcybiskup metropolitą Reims, której katedra została niemal całkowicie zniszczona w 1914 r. Czy z prochu można wznieść wspaniałą budowlę?

Abp Éric de Moulins-Beaufort: Katedra w Reims nie została całkowicie zniszczona. To, co wówczas zadziwiło cały świat, to siła jej gotyckiej struktury, która przetrwała bombardowania. Została wspaniale odrestaurowana i de facto wrażenie, jakie wywołuje, pozostało takie samo. To rzeczywiście katedra milenijna. Jest niczym żywe ciało, które nosi na sobie bliźny historii i jej zmiennych losów. Nawet w najgorszych chwilach wojny, tak katedra była zamieszkała przez modlitwę, skądinąd dlatego, że kard. Luçon odprawiał tam nabożeństwo Drogi Krzyżowej w każdy piątek popołudniu.

Le Figaro: Jaką duchową lekcję, która mogłaby się przydać przy odbudowie Notre Dame de Paris, wynosi Ksiądz Arcybiskup z tamtego doświadczenia?

- Zniszczenie katedry Notre Dame w Paryżu przypomina nam, że tu na dole wszystko się zużywa lub może zostać uszkodzone. Ale zdolność odbudowy, którą posiadamy my, jako cała ludzkość, wydaje mi się dowodem i pewną piękną metaforą zmartwychwstania. Ponieważ, patrząc dalej niż tylko na samą odbudowę, to co się liczy, to odrodzenie i życie w pełni, a to zakłada nawrócenie serc.

Nie możemy nigdy powrócić do przeszłości, ale możemy zawsze przewycięzać zło, nie pozwalając, by nas ogarnęło. To, co jest piękne w Reims, to, dokładnie mówiąc, fakt, że ta zniszczona katedra, którą wykorzystywano, by podsycać nienawiść wobec "Szwabów", stała się następnie miejscem pojednania. I to odpowiada temu, czym jest katedra: miejscem, w którym celebруем Chrystusa, który umarł za grzeszników i zmartwychwstał, aby ci sami grzesznicy mogli doświadczyć przebaczenia Bożego i Jego miłości.

Le Figaro: Czy jest Ksiądz Arcybiskup zaskoczony skalą mobilizacji i napływającymi darami?

- Nie zaskoczyła mnie skala mobilizacji, ponieważ przy wielu okazjach mogłem widzieć, jak bardzo katedra Notre Dame przynależy do wspólnej pamięci ludzkości. Jest jednym z rzadko spotykanych miejsc, które utwierdzają ludzkość w myśleniu o sobie samej i utwierdza ludzi, że są lepsi, niż często wynika to z ich zachowania. Turyści, którzy tam przybywają, tak naprawdę nigdy nie są tylko turystami...

Le Figaro: A co Ksiądz Arcybiskup sądzi o przekazywaniu darowizn? Niektórzy nie przeznaczaliby ich na kościół.

- Dziś cieszymy się, że tak wiele środków zostało

uruchomionych, gdyż będzie ich potrzeba bardzo wiele. Moglibyśmy sobie życzyć, aby tak wielka hojność była okazywana osobom potrzebującym, ale nie można pominąć faktu, że Notre Dame de Paris należy do wszystkich ludzi i każdego człowieka, także do najbiedniejszych. Oni też mają prawo cieszyć się na jej widok i z powodu tego, co mówi nam ona o geniuszu i nadziei ludzkości.

Le Figaro: Zawalenie się iglicy dotknęło Księdza Arcybiskupa. Mówił Ksiądz: "przedstawia ona palec, skierowany w stronę Boga, piorunochron, który przyciąga do nas łaskę Boga". Czy była to zła przepowiednia? Znak gniewu Bożego?

- Upadek iglicy był znakiem, że pożar spowodował wielkie szkody. Należy się jednak cieszyć, że struktura Notre Dame, jak niegdyś ta, należąca do katedry w Reims, została zachowana. Wielu chrześcijan mówiło, że ten pożar, na progu Wielkiego Tygodnia, przypomina nam, że nasza wiara zwrócona jest w stronę Ciała Chrystusa, wydanego i zmartwychwstałego, że nie jest religią miejsca, czy budynku, niezależnie od jego piękna.

Le Figaro: Ale jakie znaczenie nadałby Ksiądz Arcybiskup tej tragedii dziejącej się w Wielkim Tygodniu?

- Wydaje mi się, że ten pożar przypomina nam, że prawdziwą świątynią Boga jest każde istnienie ludzkie, w swoim cielesności. Jesteśmy więc zaproszeni do tego, by strzec pamięci o tych wszystkich świątyniach Boga, które są zniszczone, sponiewierane z winy innych. Mam tu na myśli księży winnych nadużyciom, ale także o grzechu każdego człowieka.

Le Figaro: Ksiądz Arcybiskup będzie przewodniczącym francuskich biskupów 1 lipca [w dniu Narodowego Święta Francji - przyp. KAI]. Czy szok wywołany pożarem może się odbić duchowym przebudzeniem Francji?

- Ten pożar pojawił się w momencie, kiedy Kościół we Francji był pochłonięty wychodzeniem z kryzysu spowodowanego nadużyciami seksualnymi oraz przemianami duchowej dynamiki naszych diecezji. Skala reakcji pokazuje, że Francuzi niewątpliwie posiadają tę duchową głębię, którą nie sposób odkryć, patrząc na nich z oddali. Nie jesteśmy jedynie konsumentami, producentami, hedonistami.

Każdy przeczuwa, mniej lub bardziej jasno, że jego życie musi być też wędrówką duchową, napędzanego tą zdolnością do prawdziwego kochania. Ja ze swej strony wciąż jestem zaskoczony światowym oddźwiękiem tego, co się dzieje we Francji.

My Francuzi musimy być przede wszystkim świadomi tego, co reprezentujemy wobec świata. Nie tylko poprzez nasze dziedzictwo rewolucyjne, ale też poprzez długą drogę naszej historii od czasów Chlodwiga I. Nasza narodowa jedność, która przenika różnice kulturowe i etyczne, próbujemy dzielić z całym światem, bez prób dominowania. Myślę, że możemy też mieć nadzieję, że młodzi, którzy tak licznie i mocno zareagowali na ten pożar, zdadzą sobie sprawę ze swojej odpowiedzialności, jako Francuzi i jako chrześcijanie.

eKAI

POWSTANIE DREWNIANA TYMCZASOWA KATEDRA NOTRE-DAME?

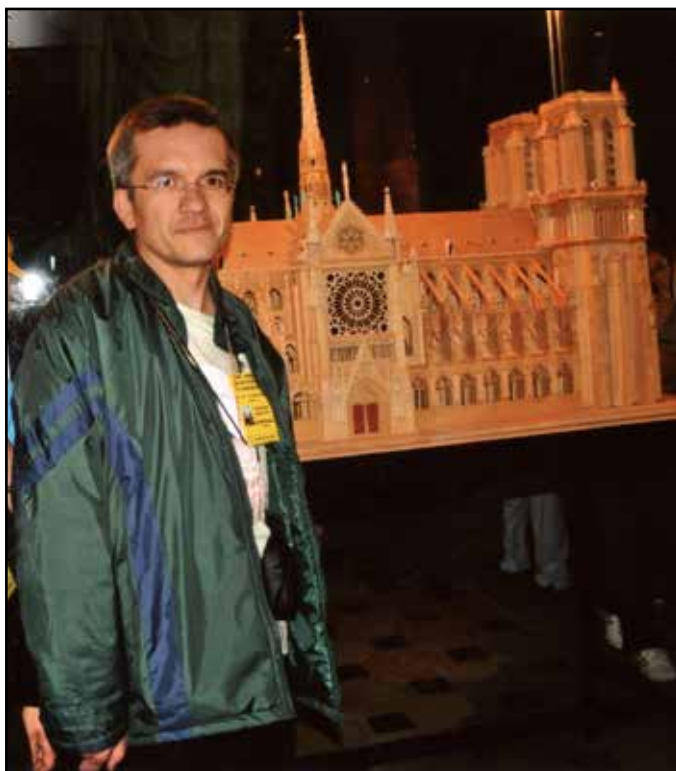
Po pożarze gotyckiej katedry Notre Dame w Paryżu, który wymusza jej zamknięcie na wiele lat, zrodziła się idea postawienia na placu przed świątynią tymczasowej drewnianej katedry. Służyłaby ona w czasie odbudowy oryginalnej świątyni.

O pomysły tym rozmawiali już: rektor katedry prał. Patrick Chauvet i francuski minister kultury Frank Riester. – Nie możemy po prostu powiedzieć, że katedra będzie zamknięta przez pięć lat. Pomyślałem więc: czy nie można by zbudować tymczasowej katedry na placu przed nią? – powiedział dziennikarzom duchowny. Dodał, że projekt ten poparła już mer Paryża Anne Hidalgo, zapewniając, że udostępni w tym celu część placu.

Według prał. Chauveta, drewniana budowla będzie służyła zarówno wiernym, na których będą czekali księża, jak i turystom odwiedzającym Notre Dame.

Zdaniem duchownego tymczasowa katedra powstanie szybko, a jej budowa rozpocznie się, gdy tylko zostanie udostępniony plac.

Nie byłby to pierwszy tego typu przypadek. Gdy w 2011 r. w wyniku trzęsienia ziemi zniszczona została anglikańska katedra w Christchurch w Nowej Zelandii, wzniesiono tymczasową budowlę, aby służyła w czasie odbudowy świątyni. eKAI

Ks. Andrzej Sowiński przy makiecie katedry Notre - Dame de Paris

JAK NAJŚWIĘTSZY SAKRAMENT ZOSTAŁ URATOWANY Z POŻARU NOTRE - DAME?

W rozmowie z katolicką telewizją KTO, kapelan paryskiej straży pożarnej ks. Jean-Marc Fournier wspomina, że kiedy znajdował się we wnętrzu płonącej katedry Notre-Dame de Paris, pobłogosławił jej mury Najświętszym Sakramentem.

Jak wyjaśnia kapłan, 15 kwietnia, kiedy wybuchł pożar katedry, pełnił dyżur, podczas którego został wezwany do trawionej przez ogień świątyni.

– Kiedy tylko przyjechaliśmy, dwa zadania wydały mi się konieczne do wypełnienia. Po pierwsze, uratowanie niekwestionowanego skarbu, jakim jest korona cierniowa, a następnie, oczywiście, Jezusa obecnego w Najświętszym Sakramencie – opowiada ks. Fournier.

– Naszą trudnością było odbezpieczenie kodu do sejfów, w których przechowywana była święta relikwia. Zajęło nam to dłuższą chwilę. A w trakcie, kiedy próbowaliśmy złamać ten kod, grupa strażaków pracowała już nad ocaleniem samej relikwii, czyli dostaniem się do relikwiarza, który niestety trzeba było schłodzić wodą. Udało nam się dotrzeć do niej mniej więcej w tym samym czasie, wynieść ją i przetransportować do bezpiecznego miejsca – wspomina kapłan, który następnie zajął się ratowaniem Najświętszego Sakramentu.

– Najświętszy Sakrament, to nasz Pan, realnie obecny ze swoim ciałem i swoją duszą, swą boskością i swym człowieczeństwem. To bardzo trudne, widzieć kogoś, kogo się kocha, zagrożonego wśród płomieni. A towarzysząc regularnie strażakom, dość często widzimy ofiary pożarów i znamy ich skutki. Dlatego postanowiłem za wszelką cenę ocalić tę realną obecność Pana Jezusa – wyjaśnia. Udało mu się wynieść Najświętszy Sakrament w momencie, kiedy płomienie zaczęły zagrażać północnej wieży katedry.

– Nie chciałem tylko wynieść Jezusa, ale chciałem też skorzystać z możliwości udzielenia błogosławieństwa Najświętszym Sakramentem. Byłem sam w katedrze, wśród płomieni, ognia i elementów spadających z sufitu. I błogosławiąc katedrę, prosiłem Jezusa, by pomógł nam ocalić Jego dom – wspomina duchowny i dodaje, że „nie tylko ogień się zatrzymał, ale też udało nam się ocalić wieżę północną, a w konsekwencji także wieżę południową”.

Podkreśla też symboliczny wymiar tragicznego zdarzenia, które miało miejsce w Wielkim Poście.

– Rozpoczynaliśmy Wielki Post sypiąc popiół i mówiąc: pamiętaj człowiecze, prochem jesteś i w proch się obrócisz. A potem przeżyliśmy Wielki Post w miniaturze: katedra zamieniała się w proch, nie po to, aby całkiem zniknąć, ale by, tak jak my chrześcijanie, móc odrodzić się jeszcze piękniejszą i silniejszą po zmartwychwstaniu naszego Pana Jezusa Chrystusa – podsumowuje ks. Fournier. Ostatecznie z pożaru udało się ocalić najcenniejsze relikwie i dzieła sztuki, znajdujące się w paryskiej katedrze. Cudem ocalała także rzeźba-relikwiarz w kształcie koguta, znajdujący się na szczycie iglicy paryskiej katedry. eKAI

Homilia na Wielki Czwartek. Mierzeszyn, 18 kwietnia 2019 roku.

WIECZERNIK JEZUSA CHRYSZTUSA I KAŻDEGO Z NAS

Bracia i Siostry!

Bardzo serdecznie witam Was wszystkich zgromadzonych na tej Świętej Eucharystii w tym Wieczerniku w Mierzeszynie, który już od dziesiątek lat gromadzi uczniów Jezusa Chrystusa. Dzisiaj znowu zasiadamy do Stołu Miłości razem z naszym Nauczycielem i Mistrzem.

Nauczyciel. Tak, Nauczyciel, bo i dzisiaj uczy nas podstawowych prawd. Prawd bardzo prostych a jednocześnie wręcz nieogarniętych ludzkim rozumem. Dlatego siadając przy Chrystusie otwieramy przede wszystkim nasze serce, nasze sumienie. Tu nasza wiara ma się wzmocnić. Pamiętajmy, że zawsze w naszym życiu musimy powtarzać z ogromną pokorą: „*Panie, przytnij nam wiary*” (zob. 17,5-10). Chrystus jest Panem naszego życia. Tę prawdę na nowo przyjmujemy dziś, wspominając pamiętkę ustanowienia przez Chrystusa Świętej Eucharystii oraz sakramentu kapłaństwa. Te dwa sakramenty są ze sobą nierozdzielnie związane. Patrząc sercem wiary na obraz Ostatniej Wieczery widzimy tam zawsze Jezusa Chrystusa, który stał się dla nas Eucharystią, widzimy także Jego apostołów, kapłanów, którzy zostali wybrani przez Mistrza, aby zawsze, do końca świata powtarzać tę szczególną Świętą Uctę Miłości Eucharystii. Poprzez Eucharystię budowany jest zawsze Kościół, Żywy Kościół, którym jesteśmy my wszyscy tu obecni (a nie tylko „*historyczni*” apostołowie). Chrystus i dzisiaj wybiera każdego z nas! Każdego z nas zaprasza do swojego Stołu Wieczery, Stołu Miłości, Stołu Testamentu: aby przez to wypełniać Jego wolę. Testament Wieczernika odnawia się każdego dnia w każdym kościele, gdzie sprawowana jest Eucharystia. Dzisiaj, w Wielki Czwartek jesteśmy jeszcze bardziej świadomi tej prawdy. Ja i Ty: jesteśmy częścią tego samego Kościoła. To wielka prawda! Być Kościołem! Być Kościołem od samego momentu Chrztu świętego. Być Kościołem w Sakramentach świętych. Być Kościołem w sakramencie pokuty i pojednania. Być żywym Kościołem zawsze: poprzez uczestnictwo i przyjmowanie Eucharystii. To jest ta owa „*jakość naszej wiary*”. Uczestnicząc i przyjmując Eucharystię budujemy zawsze Jeden Święty Kościół! Budujemy Kościół i jednocześnie się uświęcamy. Uświęcamy i w przedziwny sposób „*przygotowujemy się na życie wieczne*”.

Dzisiaj, w Wielki Czwartek, spoglądamy także na nasze kościoły, z którymi związało się nasze dotychczasowe życie. Ile było i, jest tych kościołów? Czy jesteśmy w stanie podać ich liczbę? Kościoły, nasze ziemskie Wieczerniki, gdzie w przedziwny sposób dokonuje się nasze uświęcenie. Dziś

z największym szacunkiem myślimy m.in. o naszych kościołach – budynkach tu, w Mierzeszynie. Kościół parafialny św. Bartłomieja Apostoła i kościół Najświętszego Serca Pana Jezusa. Czy te świątynie są nam bliskie? Czy są po prostu „*nasze*”? Czy czujemy się tu dobrze? Czy z biegiem życia jeszcze bardziej „*czujemy*” obecność Jezusa Chrystusa? Pamiętajmy każdy kościół, każda świątynia jest domem Boga! Jest domem Boga! Jest jednocześnie domem człowieka!

Pamiętajmy o tym! Te kościoły, te świątynie są naszym domem. Tu w nich żyjemy, tu w nich się uświęcamy, tu w nich przygotowujemy się na życie wieczne, na życie w przyszłości z Bogiem. Te świątynie, te wieczerniki są w końcu naszą siłą ducha!

Dzisiaj, w Wielki Czwartek Roku Pańskiego 2019 udajemy się także to tego Wieczernika, który nazywa się Katedrą Notre - Dame w Paryżu, Katedrą Naszej Pani. Wszyscy z pewnością bardzo mocno przeżywamy wydarzenie pożaru sławetnej Katedry Paryskiej. Dzień Wielkiego Poniedziałku, 15 kwietnia 2019 roku stał się dla Paryżan, Francuzów, ale także dla wielu ludzi na całym świecie dniem smutku a jednocześnie dniem głębokiej refleksji. Dzisiaj, w Wielki Czwartek [18 kwietnia 2019 roku] Ks. Arcybiskup Michel Aupetit Metropolita Paryski podczas Mszy świętej Krzyżma Świętego w kościele Saint Sulpice powiedział bardzo ważne słowa [proszę wysłuchać]: „*Nasza droga katedra jest na kolanach. Dobrze wiemy, że jest ona czymś zupełnie innym, niż stosem kamieni. Reakcje z całego świata to pokazują. Bo jaka jest różnica między stosem kamieni, a katedrą? Taka sama, jak między zlepkim komórek, a osobą ludzką. Stos kamieni i zlepek komórek, jest tylko bezkształtnym zbiorem. W katedrze i w osobie ludzkiej jest pewna zasada organizacyjna, zasada jedności, inteligencja Stwórcy. Kolejną kwestią, która łączy katedrę i osobę ludzką jest namaszczenie, które mogą otrzymać, aby dać wyraz transcendencji, boskiej obecności, która nadaje im charakter sakralny.*

Nasza katedra Notre - Dame de Paris otrzymała namaszczenie. Istotnie, kiedy została wzniesiona, jej ołtarz został konsekrowany, pokryty Krzyżmem Świętym. Ołtarz jest znakiem tajemniczej obecności Boga, tak, jak ten wybudowany przez Jakuba, zbudowany po jego wizji aniołów, którzy wstępują do niebios i z nich zstępują. Nazwie to miejsce Betel, co oznacza: dom Boży. Ołtarz w istocie reprezentuje obecność Boga. Namaszczenie Krzyżmem, którego dokonujemy na ołtarzu, symbolizuje obecność Chrystusa. Oto dlaczego księża czczą go i całują, ponieważ to na nim dokonuje się najświętsza Ofiara, która dokonuje się podczas każdej Mszy świętej, i która wyzwala człowieka przez dar miłości, który Chrystus złożył raz na zawsze na krzyżu. To droga Wielkanocna,

którą celebrowamy podczas każdej Eucharystii: śmierć i zmartwychwstanie Pana Jezusa.

Krzyże tych murów także zostały pokryte świętym olejem, tym świętym olejem, który za chwilę poświęcimy. Ta katedra jest zamieszkała przez lud. Ale nie tylko przez tych, którzy się tu modlą lub ją odwiedzają. Jest naczyniem obecności. Jest domem Boga i dlatego jest domem wszystkich.

Ale wiemy przede wszystkim, że nasz Kościół, to żywe kamienie, które otrzymały namaszczenie. Ten lud wiernych, którzy także wiedzą, że są naczyniem obecności. Przypomina o tym św. Paweł, kiedy mówi do chrześcijan: 'Wy jesteście świątynią Boga'.

Odbudujemy katedrę. Światowe poruszenie, wspaniały impuls hojności, który nastąpił po pożarze, który częściowo ją zniszczył, pozwoli nam rozważyć jej znaczenie, będziemy mogli podczas tej Wielkiej Nocy mówić o pewnym powstaniu z martwych. Ale musimy też podnieść Kościół. Aby wszyscy ochrzczeni, którzy otrzymali namaszczenie Chrystusa, kapłana, proroka i króla, odnaleźli żarliwość swoich początków, powrócili do tej nadzwyczajnej łaski, którą otrzymali, stając się pewnego dnia dziećmi Boga. Trzeba też, aby namaszczenie, które otrzymali podczas Bierzmowania, ukazało pełnię darów Ducha Świętego, który jest wyrazem miłości samego Boga. Musi ich ono wypełnić radością tak, aby budowali wokół siebie cywilizację miłości (...).

Razem, drodzy Bracia i Siostry, dzięki darom Ducha Świętego, który przychodzi do nas od Ojca i przez Syna, odbudujemy nasz Kościół. Zawierzmy się też Matce Bożej, która wciąż trwa, nawet u stóp krzyża, gdzie Jej Syn nam Ją powierzył, a nas powierzył Jej, całej pięknej Świętej Dziewicy Maryi. Tak, Matko Boża Paryża, módl się za nami!''.

Bracia i Siostry!

Ten tegoroczny Wielki Czwartek przenosi nas także do Paryża, do tamtejszych uczniów Jezusa Chrystusa, do naszych Braci i Sióstr. Wszyscy tworzymy jedną wspólnotę Wieczernika Jezusa Chrystusa: tu w naszym Mierzeszynie i tam w Paryżu. Wszędzie. I wszędzie jest Pan i Zbawiciel, Nauczyciel, który zaprasza do siebie każdego! Każdego! Każdy ma prawo przyjść do Niego! Nie tylko ten „ubogi, biedny” czy też „młody”! Każdy, bez wyjątku. Każdy z nas. Grzesznik! Bo dla wszystkich jest Wieczernik, dla wszystkich jest ten sam Pan i Nauczyciel ze swoim Testamentem Ostatniej Wieczerzy. Testamentem Miłości Eucharystii! Dla wszystkich umarł na Krzyżu, dając Zbawienie.

Pan Miłości i Miłosierdzia, Eucharystii. Bądźmy nade wszystko na co dzień nośnikami Jego Miłości i Miłosierdzia! Zawsze pamiętajmy o Eucharystii! To jest nasza Siła, to jest nasze Życie. Amen.

Ks. ANDRZEJ SOWIŃSKI

Mierzeszyn, 18 kwietnia 2019 roku

APEL PRZEWODNICZĄCEGO KONFERENCJI EPISKOPATU POLSKI PO POŻARZE KATEDRY NOTRE-DAME W PARYŻU

Ludzie na całym świecie z przerażeniem obserwowali zatrważający obraz płonącej katedry Notre-Dame w Paryżu.

Przez wiele godzin ważyły się losy serca Paryża, serca Francji i serca Europy. Poważnie zniszczona, ale ocalona paryska katedra, zjednoczyła w bólu i smutku miliony ludzi na całym świecie. Dziś jednoczy także nas, Polaków, inicjatywa wsparcia odbudowy katedry Notre-Dame, rozumianej nie tylko jako symbol bezcennego dziedzictwa kulturowego Europy, ale również jako symbol chrześcijańskich wartości.

Zwracam się więc najpierw do wszystkich Polaków z apelem o pomoc materialną w odbudowie katedry, którą przekazemy za pośrednictwem akcji sms-owej oraz przez dobrowolne wpłaty na konto Caritas Polska, począwszy od Wielkiej Środy.

Zwracam się również do wszystkich ochrzczonych, zwłaszcza do tych, którzy w ostatnich latach zapomnieli o swoim chrześcijańskim powołaniu, aby na nowo odkryli Chrystusa i stali się Jego odważnymi świadkami.

W paschalnym czasie przechodzenia z Chrystusem ze smutku do radości, z rozpacz do nadziei, ze śmierci do życia, z serca błogosławie.

Arcybiskup STANISŁAW GADECKI

Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski

Wpłaty można dokonywać na konto Caritas Polska

77 1160 2202 0000 0000 3436 4384

z dopiskiem ODBUDOWA

oraz wysyłając SMS na nr 72052

o treści ODBUDOWA,

koszt 2,46 z VAT.

**Ks. Arcybiskup Michel Aupetit
Metropolita Paryża**

**Diocèse de Paris, 10 rue du Cloître
Notre-Dame, 75004 Paris
France**

w ostatnim czasie...

ZOSTAŁY OCHRZONE:

1. MARIA MAJA BAGIŃSKA, zam. Błotnia 21, ur. 4 marca 2019, och. 21 kwietnia 2019 (rodzice wyrażają zgodę na publikację informacji).
2. MAGDALENA ZOFIA KŁOSIŃSKA, zam. Warcz 15, ur. 21 stycznia 2019, och. 22 kwietnia 2019 (rodzice wyrażają zgodę na publikację informacji).
3. BARBARA ŻABIŃSKA, zam. Trzepowo, ul. Gdańska 6, ur. 10 lutego 2019, och. 27 kwietnia 2019 (rodzice wyrażają zgodę na publikację informacji).

ZAPOWIEDZI PRZEDŚLUBNE:

1. PRZEMYSŁAW SZYMCZYK, zam. Domachowo 16-B-11 i AGNIESZKA KASZUBOWSKA, zam. Gdańsk Brzeźno, ul. Łozy 9-H-8 (narzeczeni wyrażają zgodę na publikację informacji).

ZMARŁA:

1. ELŻBIETA SURMA, zam. (dawn.) Domachowo 14/2, ur. 27 kwietnia 1973, zm. 20 kwietnia 2019, pogrzeb odbył się 24 kwietnia 2019 w Szymbarku (rodzina wyraża zgodę na publikację informacji).

PODZIĘKOWANIE ZA OFIARY NA REMONT KOŚCIOŁÓW MIERZESZYŃSKICH

195. Zofia, Janina Kluskiewicz, Błotnia
196. Ewelina i Michał Wajroch, Olszanka
197. Mateusz Kobylarz, Domachowo
198. Wiesława i Tadeusz Mejer, Domachowo
199. Sandra i Paweł Kłosiński, Warcz
200. Ewa Żurek, Domachowo
201. Halina Ronowicz, Błotnia
202. Zygmunt Kielczykowski, Mierzeszyn
203. Marta Meier, Mierzeszyn
204. Grażyna i Lech Kowalscy, Mierzeszyn
205. Irena Niemykin, Mierzeszyn
206. Zygmunt Koprowicz, Olszanka
207. Zyta i Marian Lorenc z Mamą, Mierzeszyn
208. Alicja Ruszkowska, Mierzeszyn
209. Helena Stosio, Domachowo
210. Henryka Bystrzak, Warcz
211. Elżbieta Guzowska, Domachowo
212. Rodzina Banasik z Mamą, Mierzeszyn
213. Agata Kucharz, Domachowo
214. Władysław Gajęcki, Domachowo
215. Klara Strąk, Domachowo
216. Eryka Żurek, Domachowo
217. Zuzanna Bliszczyk, Domachowo
218. Rodzina Grażyny i Czesława Wlazło, Mierzeszyn
219. Krystyna i Tadeusz Butowscy, Olszanka
220. Maja i Michał Bagiński, Błotnia
221. Ewa Dawidowska, Zaskoczyn
222. Eva-Maria Aeltermann, Meschede
223. Małgorzata i Ireneusz Bruś, Rumia Janowo

Wszystkie w/w osoby akceptują publikację swoich danych osobowych

PAPIESKA INTENCJA APOSTOLSTWA MODLITWY na maj 2019

Ewangelizacyjna: Aby Kościół w Afryce poprzez zaangażowanie swoich członków był zaczynem jedności pomiędzy narodami, a także znakiem nadziei dla tego kontynentu.

**KOLEGIATA PW.
NMP KRÓLOWEJ POLSKI
BAZYLIKĄ MNIEJSZĄ**

GDYŃSKA BAZYLIKA MORSKA

SERDECZNIE
ZAPRASZAMY
NA MSZĘ ŚWIĘTĄ
Z UROCZYSTYM OGŁOSZENIEM
PAPIESKIEJ NOMINACJI

OGŁOSZENIA TYTUŁU BAZYLIKI DOKONAJĄ
ARCYBISKUP SALVATORE PENNACCHIO
ARCYBISKUP SŁAWOJ LESZEK GLÓDZ

SOBOTA, 4 MAJA 2019 R.
GODZINA 12.00
PRZY GDYŃSKIEJ BAZYLICE MORSKIEJ

**ARCHIDIECEZJALNE
ŚWIĘTO PATRONALNE
KU CZCI ŚW. WOJCIECHA**

w 20. rocznicę
beatyfikacji Błogosławionych Męczenników Archidiecezji Gdańskiej

Gdańsk – Święty Wojciech
5 maja 2019 r.

9.00 - PIELGRZYMKA GDAŃSZCZAN
z Bazyliki Mariackiej w Gdańsku do Św. Wojciecha

9.00 - PIELGRZYMKA MEODZIEŻOWA
od Kościoła Św. Trójcy w Gdańsku do Św. Wojciecha

12.00 - MSZA ŚWIĘTA ODPUSTOWA
na wypoczynek Św. Wojciecha
przewodniczy Ks. Bp Antoni Dydycz OFMCap

Po Eucharystii zapraszamy na piknik rodzinny przy kościele

Dojazd z centrum Gdańska autobusami linii 151, 832, 807

**Rodzice ks. Andrzeja Sowińskiego
przed katedrą Notre - Dame de Paris,
7 września 2007 roku**

**Wielki pożar katedry Notre - Dame de Paris,
Wielki Poniedziałek,
15 kwietnia 2019 roku**

STRONA INTERNETOWA NASZEJ PARAFII: www.parafia.i3k.pl

**NUMER KONTA PARAFIALNEGO Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie
PL3483350003030324372000001 Kod BIC/SWIFT: GBWCPLPP
Bank Spółdzielczy w Pruszczu Gdańskim Oddział Trąbki Wielkie**

**U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE – Gazeta Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie.
Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.
Redaktor naczelny: ks. Andrzej Sowiński, zastępca red. naczelnego: Irena Krzezińska, red. techniczny: Franciszek Sowiński.
Wydawca: Parafia św. Bartłomieja Apostoła, ul. Wolności 17, 83-041 MIERZESZYN, tel. (0048) 58 682 81 78,
e-mail: mierzczyn@diecezja.gda.pl Cena: dobrowolna ofiara, liczymy także na sponsorów gazety.**